

DECIZIA nr. 94 din 11.02.2013 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC ABC SRL**,
cu sediul in str., sector z, Bucuresti, inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr.
...../.....2012

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./.....2012, inregistrata sub nr./.....2012 de catre Administratia Finantelor Publice sector z cu privire la contestatia SC ABC SRL, inregistrata la registratura A.N.A.F. sub nr./2012 si reinregistrata la organul fiscal teritorial sub nr./.....2012, precum si direct la registratura organului fiscal sub nr./.....2012.

Obiectul contestatiei il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-SZ XXX/2012, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-SZ YYY/2012 si comunicata sub semnatura in data de2012 prin care Administratia Finantelor Publice sector 1 a stabilit in sarcina societatii obligatii fiscale totale de **T lei** reprezentand:

- V lei TVA stabilita suplimentar de plata;
- A1 lei dobanzi de intarziere aferente TVA;
- A2 lei penalitati de intarziere aferente TVA.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (3¹) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC ABC SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector z au efectuat inspectia fiscala partiala la SC ABC SRL pentru a proceda la verificarea taxei pe valoarea adaugata pentru perioada 01.01.2007-30.09.2011.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F-SZ YYY/2012, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-SZ XXX/2012, prin care s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma de V lei, ceea ce a condus la respingerea la rambursare a TVA in suma de R lei si la stabilirea TVA ramasa de plata in suma de A lei si a accesoriilor aferente in suma de A1 lei dobanzi si A2 lei penalitati de intarziere.

II. Prin contestatia formulata SC ABC SRL invoca urmatoarele argumente:

Terenurile intravilane nu sunt destinate exclusiv constructiei, ele putand avea si destinatia de terenuri pentru livezi, pasuni, terenuri arabile, astfel ca incadrarea terenului in categoria „intravilan” este necesara, dar nu suficienta pentru un teren de a deveni constructibil.

Primul teren in suprafata de S1 mp a fost expropriat la data de 03.10.2008, data la care nu erau in vigoare prevederile pct. 37 alin. (6) din Normele metodologice conform carora calificarea unui teren drept teren constructibil sau teren cu alta destinatie rezulta din certificatul de urbanism, ce au fost introduse prin H.G. nr. 1.618/2008 intrata in vigoare la data de 22.12.2008. Conform principiului neretroactivitatii legii civile, la momentul exproprierei natura terenului nu se stabilea conform certificatului de urbanism, ci era mentionata in fisa cadastrala a imobilului, fisa in care terenul apare ca teren intravilan arabil, iar pentru a se putea construi era necesara scoaterea acestuia din circuitul agricol.

In privinta terenului in suprafata de S2 mp, la momentul exproprierei erau in vigoare prevederile pct. 37 alin. (6) din Normele metodologice, dar in certificatul de urbanism nr. 1765/18.05.2010 se precizeaza ca zona are functiunea de teren extravilan agricol si se afla in intravilanul propus cu functiunea de locuinte, comert si servicii in noul plan urbanistic general aflat in curs de avizare. Desi la regimul economic se precizeaza ca acest teren este cuprins in intravilanul aprobat prin PUZ, acest fapt nu poate fi retinut deoarece documentul ce constituie cadrul legal pentru realizarea actiunilor de dezvoltare este PUG-ul conform art. 46 din Legea nr. 350/2001, modificata prin Legea nr. 289/2006, iar potrivit art. 23 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 intravilanul localitatii se stabileste prin PUG.

In sustinerea punctului de vedere ca un teren constructibil este un teren pentru care exista o autorizatie de constructie vine si legislatia europeana in domeniu, respectiv Legea din 1968 privind impozitul pe cifra de afaceri.

Asupra terenurilor in cauza erau instituite si doua interdictii de a se construi, una impusa de avizul A.N.I.F. nr. AV/2010 si una impusa de hotararile de expropriere din 2008 si 2010, iar din intreprerea lato sensu a acestora rezulta ca terenurile erau exceptate de la posibilitatea de executare de constructii.

Avand in vedere ca despagubirea trebuie sa reprezinte valoarea adevarata a bunului expropriat si sa acopere intreaga pierdere suferita de persoanele afectate, includerea TVA-ului in pretul platit expropriatului reprezinta o atingere dreptului acestuia la o dreapta si corecta despagubire. Mai mult, conform Deciziei nr. 2/2011 emisa de Comisia Centrala Fiscala, daca partile nu au convenit nimic cu privire la TVA, aceasta din urma se calculeaza prin aplicarea cotei la contravaloarea livrarii, in cazul societatii contravaloarea despagubirii, si nici intr-un caz prin aplicarea procedurii sutei marite, asa cum au procedat organele de control intrucat TVA-ul nu este un element de pret.

Prin urmare, in situatia putin probabila de considerare a operatiunii taxabila din punct de vedere al TVA, aceasta din urma este imperios necesar a fi solicitat de la CNADR, societatea rezervandu-si dreptul de a emite facturi de corectie.

O alta grava eroare a organelor de control consta in stabilirea exigibilitatii TVA in mod aleatoriu, fara a avea niciun temei legal. Exceptiile stabilite la art. 134² alin. (2) din Codul fiscal sunt de stricta interpretare, iar organele de control nu pot extinde sfera de aplicare a acestor exceptii. Pentru ca acest caz exigibilitatea ar fi intervenit la data de 03.10.2008 pentru prima expropriere, respectiv 25.01.2011 pentru ce-a doua expropriere, stabilirea gresita a exigibilitatii duce la stabilirea ilegala a accesoriilor.

III. Fata de constatarile organelor fiscale, sustinerile societatii contestatare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la TVA in suma de V lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare datoreaza TVA pentru doua terenuri expropriate, in conditiile in care, la data realizarii operatiunilor, regimul economic de construire al terenurilor fusese deja stabilit prin Planul urbanistic zonal aprobat de autoritatile deliberative ale administratiei publice locale, opozabil in justitie.

In fapt, prin raportul de inspectie fiscala nr. F-SZ YYY/2012 organele fiscale au constatat ca SC ABC SRL a achizitionat de la diverse persoane fizice in 2004 si 2006 doua terenuri situate comuna H, judetul Ilfov, respectiv: S3 mp si S4 mp.

O parte din aceste terenuri a fost supusa expropriarii in vederea realizarii proiectului „Fluidizare trafic” dupa cum urmeaza:

a) terenul in suprafata de S1 mp (parte din terenul in suprafata de S3 mp achizitionat in anul 2004) a fost expropriat in baza Hotararii de stabilire a despagubirilor nr. 21/26.08.2008 emisa de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 198/25.04.2004 – Consiliul local H pentru suma de B1 lei;

b) terenul in suprafata de S2 mp (parte din terenul in suprafata de S3 mp achizitionat in anul 2004) a fost expropriat in baza Hotararii de stabilire a despagubirilor nr. 3/10.11.2010 emisa de Comisia pentru aplicarea Legii nr. 198/25.04.2004 – Consiliul local H pentru suma de B2 lei.

Deoarece terenurile expropriate erau situate in zona construirii de locuinte conform certificatului de urbanism, organele de inspectie fiscala au concluzionat ca operatiunile de expropriere insotite de despagubiri banesti intra in categoria operatiunilor supuse TVA, iar sumele stabilite drept despagubiri includ si TVA intrucat acestea reprezinta toata obligatia de plata a statului pentru terenul in cauza, motiv pentru care au procedat la colectarea suplimentara de TVA:

- pentru terenul expropriat in baza Hotararii nr. 21/26.08.2008:
 - a.1) data consemnarii despagubirii conform recipisei de consemnare nr. din 03.10.2008;
 - b.1) faptul generator intervine la data de 03.10.2008;
 - c.1) exigibilitatea TVA intervine la data de 15.11.2008;
 - d.1) TVA datorata = $B1 \times 19/119 = V1$ lei;
- pentru terenul expropriat in baza Hotararii nr. 3/10.11.2010:
 - a.2) data platii/incasarii despagubirii conform extrasului de banca nr. ...25.01.2011;
 - b.2) faptul generator intervine la data de 25.01.2011;
 - c.2) exigibilitatea TVA intervine la data de 15.02.2011;
 - d.2) TVA datorata = $B2 \times 24/124 = V2$ lei;
- total TVA colectata conform control = V lei.

Prin contestatia formulata SC ABC SRL sustine, in esenta, ca terenurile nu sunt construibile si operatiunea este scutita de TVA, iar baza de impozitare si exigibilitatea au fost stabilite eronat.

In drept, potrivit art. 128 si art. 141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul 2008:

“Art. 128. – (1) Este considerata livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(3) **Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri**, în sensul alin. (1):

[...]

c) **trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri”.**

“Art. 141. - (2) **Urmatoarele operatiuni sunt, de asemenea, scutite de taxa:**

(...)

f) livrarea de catre orice persoana a unei constructii, a unei parti a acesteia si a terenului pe care este construita, precum si a oricarui alt teren. **Prin**

exceptie, scutirea nu se aplica pentru livrarea unei constructii noi, a unei parti a acesteia sau a unui teren constructibil.

In sensul prezentului articol, se definesc urmatoarele:

1. teren constructibil reprezinta orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa constructii, conform legislatiei in vigoare;

2. constructie inseamna orice structura fixata in sau pe pamant;

3. livrarea unei constructii noi sau a unei parti din aceasta inseamna livrarea efectuata cel tarziu pana la data de 31 decembrie a anului urmator anului primei ocupari ori utilizari a constructiei sau a unei parti a acesteia, dupa caz, in urma transformarii;

4. o constructie noua cuprinde si orice constructie transformata astfel incat structura, natura ori destinatia sa au fost modificate sau, in absenta acestor modificari, daca costul transformarilor, exclusiv taxa, se ridica la minimum 50% din valoarea de piata a constructiei, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformarii;

(3) Orice persoana impozabila poate opta pentru taxarea operatiunilor prevazute la alin. (2) lit. e) si f), in conditiile stabilite prin norme".

Avand in vedere ca incadrarea terenurilor din punct de vedere al scutirii sau al exceptarii de la scutire in materie de TVA face trimitere la "legislatia in materie", in speta sunt incidente si prevederile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii, republicata, cu modificarile ulterioare si ale Normelor metodologice de aplicare, aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005, potrivit carora:

Legea nr. 50/1991

"Art. 2. - Autorizația de construire constituie *actul final de autoritate* al administrației publice locale *pe baza căruia este permisă executarea lucrărilor de construcții* corespunzător măsurilor prevăzute de lege referitoare la amplasarea, conceperea, realizarea, exploatarea și postutilizarea construcțiilor".

"Art. 6. - (1) **Certificatul de urbanism este actul de informare** prin care autoritățile prevazute la art. 4, in conformitate cu prevederile planurilor urbanistice si ale regulamentelor aferente acestora ori ale planurilor de amenajare a teritoriului, dupa caz, avizate si aprobate potrivit legii, **fac cunoscute solicitantului elementele privind regimul juridic, economic si tehnic al terenurilor si constructiilor existente la data solicitarii si stabilesc cerintele urbanistice care urmeaza sa fie indeplinite in functie de specificul amplasamentului, precum si lista cuprinzand avizele si acordurile legale, necesare in vederea autorizarii.**

(5) **Certificatul de urbanism nu confera dreptul de a executa lucrari de constructii".**

"Art. 23. - (1) Intravilanul localitatilor se stabileste prin planurile generale de urbanism - PUG -, aprobate potrivit legii.

(2) Ulterior aprobarii Planului General de Urbanism - PUG - pot fi introduse in intravilanul localitatilor si unele terenuri din extravilan, numai in

conditii temeinic fundamentate pe baza de planuri urbanistice zonale - PUZ -, aprobate potrivit legii.

(3) **Terenurile destinate construirii** se scot din circuitul agricol, temporar sau definitiv, potrivit legii".

"Anexa nr. 2 - Definirea unor termeni de specialitate utilizati in cuprinsul legii

• **Intravilanul localitatii**

Teritoriul care constituie o localitate se determina prin Planul urbanistic general (PUG) si cuprinde **ansamblul terenurilor de orice fel, cu/fara constructii, organizate si delimitate ca trupuri independente, plantate, aflate permanent sub ape, aflate in circuitul agricol sau avand o alta destinatie, inauuntrul caruia este permisa realizarea de constructii, in conditiile legii".**

Norme metodologice aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005

"Art. 31 - Redactarea certificatului de urbanism

(2) Certificatul de urbanism solicitat in vederea realizarii unor lucrari de constructii se redacteaza facandu-se specificarile necesare privind:

a) regimul juridic, economic si tehnic al imobilului;

b) incadrarea/neincadrarea lucrarilor in prevederile documentatiilor de urbanism si/sau de amenajare a teritoriului aprobate;

c) nominalizarea avizelor si acordurilor care trebuie sa insoteasca proiectul de autorizare, atat cele care se obtin pe plan local de catre emitentul autorizatiei de construire, in vederea emiterii acordului unic, cat si cele care urmeaza sa se obtina pe plan central prin grija solicitantului;

d) necesitatea intocmirii, dupa caz, a unor documentatii de urbanism suplimentare, de tip P.U.Z. sau P.U.D., care sa justifice solutia urbanistica propusa, sau sa modifice reglementarile urbanistice existente pentru zona de amplasament, dupa caz, in conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3), cu indicarea elementelor tematice care urmeaza a fi rezolvate prin acestea.

(3) **In Certificatul de urbanism se inscriu informatiile cunoscute de emitent la data emiterii extrase din documentatiile de urbanism** si din regulamentele de urbanism aferente, avizate si aprobate potrivit legii, sau in lipsa acestora din Regulamentul general de Urbanism - RGU - aprobat prin Hotararea Guvernului nr. 525/1996, republicata, privind regimul juridic, economic si tehnic al imobilului - teren si/sau constructii -, dupa cum urmeaza:

a) *Regimul juridic:*

1. situarea imobilului in intravilan sau in afara acestuia;

2. natura proprietatii sau titlul asupra imobilului;

3. servitutile care greveaza asupra imobilului, dreptul de preemtiune, zona de utilitate publica;

4. includerea imobilului in listele monumentelor istorice si/sau ale naturii ori in zona de protectie a acestora, dupa caz.

b) **Regimul economic:**

1. **folosinta actuala;**

2. destinatia stabilita prin planurile de urbanism si de amenajare a teritoriului aprobate;

3. reglementari ale administratiei publice centrale si/sau locale cu privire la obligatiile fiscale ale investitorului;

4. alte prevederi rezultate din hotararile consiliului local sau judetean cu privire la zona in care se afla imobilul.

c) Regimul tehnic:

1. *informatii extrase din documentatiile de urbanism, inclusiv din regulamentele de urbanism aferente, ori din planurile de amenajare a teritoriului, dupa caz, precum si restrictiile impuse, in situatia in care asupra imobilului este instituit un **regim urbanistic special (zona protejata, interdictii temporare sau definitive de construire)**; in functie de complexitatea si de volumul informatiilor, acestea se vor putea prezenta si intr-o anexa la certificatul de urbanism (cu mentiunea expresa ca aceasta face parte integranta din certificatul de urbanism);*

2. obligatii/constrangeri de natura urbanistica ce vor fi avute in vedere la proiectarea investitiei: [...]

(4) In vederea incadrarii investitiei in regulile urbanistice aprobate, certificatului de urbanism i se anexeaza planul cadastral sau topografic in conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1), pe care emitentul are obligatia de a marca limitele edificabilului, retragerile obligatorii si alte elemente extrase din documentatiile de urbanism, pentru a fi respectate in proiectarea investitiei.

(7) Emitentul certificatului de urbanism are obligatia de a inscrie in rubrica rezervata scopul utilizarii actului, in conformitate cu declaratia solicitantului.

(9) Certificatul de urbanism se completeaza, in functie de scopul pentru care a fost solicitat, dupa cum urmeaza:

a) pentru operatiuni notariale privind circulatia imobiliara, precum si in situatia in care scopul declarat este de executie de lucrari de constructii, formularul se completeaza pana la pct. 3 inclusiv;

b) pentru situatia in care scopul declarat este realizarea de lucrari de constructii se completeaza in totalitate;

c) pentru cereri in justitie se va completa in functie de cerintele acestora".

"Art. 57. - Terenuri pentru constructii

(1) Prin imobil, in conformitate cu prevederile Legii, se intelege teren si/sau constructii.

(2) Terenurile pentru constructii sunt cuprinse in intravilanul localitatilor si, in functie de destinatie si utilizare, pot fi:

a) terenuri ocupate - terenurile cu constructii de orice fel (supraterane ori subterane), clasificate potrivit legii, inclusiv amenajarile aferente;

b) terenuri libere - terenurile fara constructii, de orice fel (supraterane ori subterane), inclusiv amenajarile aferente;

c) **terenuri aparent libere - terenurile fara cladiri,** asigurand functiuni urbane de interes public stabilite si executate in baza prevederilor documentatiilor urbanistice legal aprobate (spatiile verzi si de protectie, locuri de joaca pentru copii, trasee ale retelelor tehnico-edilitare subterane - inclusiv zonele de protectie aferente -, rezerve pentru largirea ori modernizarea cailor de comunicatie etc.).

(3) **Autorizarea executarii lucrarilor de constructii de orice fel pe terenurile descrise la alin. (2), este permisa numai in stricta corelare cu respectarea functiunilor stabilite prin prevederile documentatiilor de urbanism avizate si aprobate, potrivit legii".**

Totodata, in materia amenajarii teritoriului sunt incidente si prevederile Legii nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului si urbanismul, cu modificarile ulterioare:

"Art. 28. - Aplicarea documentatiilor de amenajare a teritoriului si de urbanism aprobate se asigura prin eliberarea certificatului de urbanism".

"Art. 29. - (1) **Certificatul de urbanism este actul de informare cu caracter obligatoriu prin care autoritatea administratiei publice judetene sau locale face cunoscute regimul juridic, economic si tehnic al imobilelor si conditiile necesare in vederea realizarii unor investitii, tranzactii imobiliare ori a altor operatiuni imobiliare, potrivit legii.**

(2) Eliberarea certificatului de urbanism este obligatorie pentru adjudecarea prin licitatie a lucrarilor de proiectare si de executie a lucrarilor publice si pentru legalizarea actelor de instrainare, partajare sau comasare a bunurilor imobile. In *cazul vanzarii sau cumpararii de imobile certificatul de urbanism cuprinde **informatii privind consecintele urbanistice** ale operatiunii juridice*, solicitarea certificatului de urbanism fiind in acest caz facultativa.

(3) Certificatul de urbanism se elibereaza la cererea oricarui solicitant, persoana fizica sau juridica, care poate fi interesat in cunoasterea datelor si a reglementarilor carora îi este supus respectivul bun imobil".

"Art. 30. - **Pentru aceeasi parcela se pot elibera mai multe certificate de urbanism, dar continutul acestora, bazat pe documentatiile de amenajare a teritoriului si de urbanism, si celelalte reglementari in domeniu trebuie sa fie aceleasi pentru toti solicitantii.** In acest scop nu este necesara solicitarea actului de proprietate asupra imobilului, in vederea emiterii certificatului de urbanism".

"Art. 44. - (1) Documentatiile de urbanism se refera la localitatile urbane si rurale si reglementeaza utilizarea terenurilor si conditiile de ocupare a acestora cu constructii".

"Art. 45. - **Documentatiile de urbanism sunt urmatoarele:**

- a) **Planul urbanistic general** si regulamentul local aferent acestuia;
- b) **Planul urbanistic zonal** si regulamentul local aferent acestuia;
- c) Planul urbanistic de detaliu".

"Art. 47. - (1) **Planul urbanistic zonal are caracter de reglementare specifica detaliata** si asigura corelarea dezvoltarii urbanistice complexe cu prevederile Planului urbanistic general a unei zone delimitate din teritoriul localitatii.

(2) **Planul urbanistic zonal cuprinde reglementari asupra zonei referitoare la:**

- a) organizarea retelei stradale;
- b) organizarea arhitectural-urbanistica in functie de caracteristicile structurii urbane;

- c) **modul de utilizare a terenurilor**;
- d) dezvoltarea infrastructurii edilitare;
- e) statutul juridic si circulatia terenurilor;
- f) protejarea monumentelor istorice si servituti in zonele de protectie ale acestora".

"Art. 49. - (3) **Dupa aprobare Planul urbanistic general, Planul urbanistic zonal si Planul urbanistic de detaliu impreuna cu regulamentele locale de urbanism aferente sunt opozabile in justitie**".

*Astfel, potrivit dispozitiilor legale sus-citate, livrarea terenurilor, inclusiv prin transferul proprietatii in urma expropriarii este o operatiune impozabila (in sfera) scutita de TVA fara drept de deducere, cu exceptia terenurilor construibile, caz in care persoana impozabila care realizeaza operatiunea este obligata, fara nicio derogare, sa aplice taxarea. Calificarea unui teren drept teren construibil se face la momentul vanzarii, pe baza informatiilor obligatorii reiesite din certificatul de urbanism eliberat de autoritatile administratiei publice locale la solicitarea persoanelor interesate. In lipsa certificatului de urbanism, care nu se elibereaza decat la cerere, **informatiile privind regimul economic al terenurilor, inclusiv in ceea ce priveste destinatia si utilizarea lor, rezulta din documentatiile de urbanism, aprobate in conditiile legii.***

In speta, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca SC ABC SRL a fost expropriata de 2 suprafete de teren de S1 mp, respectiv S2 mp ce au facut parte din terenul in suprafata de S3 mp situat in intravilanul comunei H, jud. Ilfov, asa cum reiese din contactul de vanzare-cumparare autentificat sub nr./..2004.

In certificatul de urbanism nr. CU1/2006 eliberat la cererea societatii sunt inscrise urmatoarele mentiuni la sectiunea „regimul economic”: terenul este cuprins **in intravilanul localitatii** conform P.U.G. nr. CL1/2000, iar folosinta actuala a terenului este **curti constructii** si domeniu public (zona aferenta domeniului public). Intr-un alt certificat de urbanism nr. CU2/2009 eliberat la cererea societatii este mentionat la sectiunea „regimul economic”: terenul este cuprins in intravilanul aprobat **prin P.U.Z. in zona destinata construirii de locuinte conform H.C.L. nr. CL2/2006.** Acelasi regim economic in baza PUZ-ului nr. CL2/2006 este reconfirmat prin certificatul de urbanism nr. CU3/2010.

Prin urmare, rezulta cu claritate ca suprafetele de teren pentru care a fost expropriata societatea a fost situata in intravilan conform P.U.G. nr. CL1/2000, in zona destinata construirii de locuinte conform P.U.Z. nr. CL2/2006, prin urmare terenurile in cauza erau considerate drept „construibile” din punct de vedere la legislatiei urbanistice in vigoare.

Sustinerile SC ABC SRL cu privire la caracterul „neconstruibil” al terenurilor sunt neintemeiate avand in vedere urmatoarele:

1. Motivatia esentiala a societatii este ca terenurile sunt incadrate in „construibile” sau „neconstruibile” in baza categoriei de folosinta (terenuri cu constructii, terenuri arabile, livezi, pasuni etc.), iar suprafetele expropriate aveau categoria de folosinta „arabil” pentru care era necesara scoaterea din circuitul agricol si obtinerea autorizatiei de construire ca sa devina „construibile”.

Aceasta motivatie este vadit contrazisa de prevederile art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 1 din Codul fiscal care stipuleaza ca terenul construibil este **„orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa constructii, conform legislatiei in vigoare”** adica terenul pe care documentatiile de urbanism (planurile de urbanism) stabileau ca mod de utilizare realizarea de constructii si nicidecum terenul pentru care a fost deja eliberata o autorizatie de construire, dovada fiind si sintagma „se pot executa constructii” din definitie.

Or, terenurile in cauza se aflau in intravilanul localitatii H, definit ca teritoriul ce cuprinde ansamblul terenurilor de orice fel, cu sau fara constructii, aflate in circuitul agricol sau avand alta destinatie, **inauntrul caruia este permisa realizarea de constructii** (anexa nr. 2 la Legea nr. 50/1991, republicata, cu modificarile ulterioare privind definirea unor termeni de specialitate si art. 53 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005).

Mai mult, pentru aceste terenuri exista deja un plan urbanistic general aprobat prin H.C.L. nr. CL1/2000 si un plan urbanistic zonal aprobat prin H.C.L. nr. CL2/2006 – **ambele opozabile erga omnes din momentul aprobarii lor** conform art. 49 alin. (3) din Legea nr. 350/2001 – **care prevedeau ca terenurile sunt situate in intravilanul localitatii in “zona este destinata construirii de locuinte P+2”, cu alte cuvinte erau “construibile” prin insasi destinatia stabilita prin documentatiile de urbanism prevazute de lege.** Faptul ca terenurile aveau categoria de folosinta "arabil" si se aflau in circuitul agricol nu inseamna ca ele nu puteau fi destinate construirii, dovada fiind art. 23 alin. 3 din Legea nr. 50/1991, care prevede expresis verbis **"terenurile destinate construirii se scot din circuitul agricol"**. In acest sens, sustinerile referitoare la faptul ca numai PUG-ul (si nu PUZ-ul) reprezinta documentul prin care se stabileste intravilanul localitatilor sunt de prisos din moment ce localitatea H avea deja aprobat un PUG prin H.C.L. nr. CL1/2000 care stabilea ca terenurile in discutie fac parte din intravilanul localitatii. De altfel, **destinatia zonei pentru realizarea de constructii de locuinte era binecunoscuta contestatoarei din certificatele de urbanism** eliberate de autoritatile locale la cererea sa.

2. Se retine ca pentru exceptia instituita de art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, legiuitorul a definit in mod expres **terenul construibil** ca fiind "orice teren amenajat sau neamenajat, **pe care se pot executa constructii**, conform legislatiei in vigoare", de unde reiese ca legiuitorul *nu a avut in vedere modalitatea concreta de utilizare a terenului la momentul realizarii tranzactiei (folosinta existenta)*, ci modalitatile posibile de utilizare permise de reglementarile urbanistice in vigoare la momentul realizarii tranzactiei, respectiv **destinatia permisa a terenurilor in scopul executarii de constructii, stabilita prin**

documentatiile de urbanism aprobate. Daca legiuitorul ar fi avut in vedere folosinta existenta a terenurilor din momentul realizarii tranzactiilor, asa cum sustine contestatoarea, n-ar mai fi folosit expresia "se pot executa" in definirea terenurilor construibile, ci s-ar fi referit direct la categoria de folosinta a terenurilor din momentul realizarii tranzactiilor.

Totodata, interpretarea contestatoarei in sensul ca terenurile deveneau construibile dupa *scoaterea lor din circuitul agricol* este pur subiectiva intrucat *aceasta operatiune vizeaza numai o etapa din procesul de autorizare a executarii lucrarilor de constructii*, la care se adauga cele referitoare la obtinerea avizelor, documentatiilor, studiilor si altor documente suplimentare necesare eliberarii autorizatiei de construire. Or, *daca legiuitorul ar fi urmarit incadrarea in categoria "construibile" doar a terenurilor pentru care s-au indeplinit toate formalitatile si s-au obtinut toate avizele necesare eliberarii autorizatiei de construire ca act final de autoritate in baza caruia se pot executa constructiile, atunci ar fi folosit sintagma "pe care sunt autorizate lucrari de constructii" in locul celei de "pe care se pot executa constructii" continuta de textul actului normativ.*

Dimpotriva, **caracterul de "teren construibil" (teren pe care exista posibilitatea edificarii unei constructii, nu neaparat si valorificata de catre cei interesati) este dat de destinatia stabilita prin documentatiile de urbanism, in speta planul urbanistic zonal aprobat chiar pentru parcelele de teren in discutie, cu alte cuvinte destinatia economica cunoscuta la momentul la care o persoana poate solicita eliberarea unui certificat de urbanism, deoarece numai in masura in care exista aprobata prin documentatiile de urbanism o astfel de destinatie (teren construibil) o persoana are interesul sa parcurga si celelalte etape din cadrul procedurii de autorizare a executarii unei constructii (inclusiv etapele ce se refera la scoaterea din circuitul agricol al terenurilor, obtinerea avizelor si acordurilor si la elaborarea documentatiei tehnice necesare finalmente pentru obtinerea autorizatiei).**

Faptul ca cele doua notiuni "categorie de folosinta" si " destinatie" nu se suprapun reiese chiar din modul de redactare a certificatului de urbanism, unde la *regimul economic se inscrie atat folosinta actuala, cat si **destinatia stabilita prin planurile de urbanism** si de amenajare a teritoriului aprobate, dupa cum este prevazut expres la art. 31 alin. (3) lit. b) pct. 1 si pct. 2 din Normele metodologice aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005. Acest lucru reiese, de altfel, si din certificatele de urbanism existente pentru terenurile in discutie, din care rezulta ca terenul este situat in zona destinata construirii de locuinte.*

Relevante in acest sens si urmatoarele dispozitii legale:

Regulamentul general de urbanism, aprobat prin H.G. nr. 525/1996, republicata:

"Art. 1 –Rolul regulamentului general de urbanism

(1) *Regulamentul general de urbanism reprezintă sistemul unitar de norme tehnice și juridice care stă la baza elaborării planurilor de amenajare a teritoriului, planurilor urbanistice, precum și a regulamentelor locale de urbanism.*

(2) *Regulamentul general de urbanism stabilește, în aplicarea legii, regulile de ocupare a terenurilor și de amplasare a construcțiilor și a amenajărilor aferente acestora.*

(3) *Planurile de amenajare a teritoriului sau, după caz, planurile urbanistice și regulamentele locale de urbanism cuprind norme obligatorii pentru autorizarea executării construcțiilor "*

"Art. 4. – Terenuri agricole din intravilan

(1) *Autorizarea executării construcțiilor pe **terenurile agricole din intravilan este permisă pentru toate tipurile de construcții și amenajări specifice localităților, cu respectarea condițiilor impuse de lege și de prezentul regulament. [...]***

"Art. 37. - **Destinația unui teren sau a unei construcții**

În sensul prezentului regulament, **prin destinația unui teren sau a unei construcții se înțelege modul de utilizare a acestora, conform funcțiunii prevăzute în reglementările cuprinse în planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii "**

Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin O.M.A.P. nr. 534/2001, cu modificările ulterioare:

" 7. **Criteriile de împărțire a terenurilor după destinații**

7.1. Prevederi generale

7.1.1. Terenurile de orice fel care aparțin persoanelor fizice și juridice, indiferent de titlurile pe baza cărora sunt deținute, se împart **pe destinații conform prevederilor legale.**

7.2. *Terenurile cu destinație agricolă*

7.3. *Terenurile cu destinație forestieră*

7.4. *Terenurile aflate permanent sub ape*

7.5. *Terenurile din intravilan*

7.5.1. **În această categorie se includ toate terenurile, indiferent de categoria de folosință**, situate în perimetrul localităților urbane și rurale, ca urmare a stabilirii limitei de hotar a intravilanului, conform legislației în vigoare.

7.6. *Terenurile cu destinație specială*

8. Criteriile de clasificare și identificare a categoriilor de folosință a terenurilor și a construcțiilor

8.1. Prevederi generale

8.1.1. *Categoria de folosință a terenului, individualizată printr-un cod, este unul dintre atributele parcelei. Evidențierea la partea tehnică a cadastrului general a categoriei de folosință alături de celelalte atribute este necesară atât pentru întocmirea cărții funciare, cât și pentru stabilirea sarcinilor fiscale care grevează imobilele. În cadastrul general nu se înregistrează subcategoriile de folosință.*

8.1.2. **Fiecare dintre cele 5 destinații ale terenurilor poate avea categorii de folosință predominante**, care ocupă suprafața majoritară, și categorii de folosință care ocupă un procent mai mic. De exemplu, în grupa terenurilor cu destinație agricolă categoriile de folosință predominante sunt: arabilul, viile, livezile, fânețele și pășunile, dar un procent mai mic îl ocupă și construcțiile, apele etc. Tot astfel, în intravilane, în afară de categoria de folosință curți-construcții, care este predominantă în cadrul destinației, se includ și alte categorii de folosință care ocupă suprafețe mai mici, cum ar fi: arabil, livezi, ape etc. ".

Astfel, din reglementările legale anterior citate rezulta ca noțiunile de "categorie de folosință" și "destinație" nu se suprapun, legislația în domeniul urbanismului și al autorizării construcțiilor operând cu noțiunea de "destinație", iar legislația în domeniul cadastrului și publicității imobiliare operând cu noțiunea de "categorie de folosință". *Cum definiția terenului constructibil are în vedere terenurile "pe care se pot executa construcții conform legislației în vigoare" rezulta ca aplicabile sunt definițiile utilizate de legislația în domeniul urbanismului și al autorizării construcțiilor*, de unde rezulta ca prin destinația unui teren "**se înțelege modul de utilizare a acestora, conform funcțiunii prevăzute în reglementările cuprinse în planurile de urbanism și de amenajare a teritoriului, aprobate conform legii**".

Prin urmare, *simplul fapt ca terenul figura în evidentele cadastrale drept teren agricol intravilan nu denota ca terenul nu era constructibil* intrucat regimul economic al acestuia fusese stabilit printr-un plan urbanistic zonal, **operatiunea de scoatere din circuitul agricol fiind o consecinta a stabilirii regimului constructibil atribuit terenului si nu o preconditionie pentru stabilirea unui asemenea regim.**

De asemenea, contrar sustinerilor contestatoarei, documentatiile de urbanism nu stabilesc numai politica de dezvoltare urbanistica a unei localitati, ci si *reguli specifice* "ce se aplică direct asupra localităților și părților din acestea până la nivelul parcelelor cadastrale" (art. 44 alin. 3 din Legea nr. 350/2001). In acest sens, se retine ca **planul urbanistic zonal, spre deosebire de cel general, reglementeaza in mod specific modul de utilizare a terenurilor in cadrul unei zone delimitate din teritoriul localitatii si, odata aprobat, este opozabil erga omnes, putand fi invocat in justitie de orice persoana interesata** (art. 47 si art. 49 din Legea nr. 350/2001). Or, prin Hotararea Consiliului Local al comunei H nr. CL2/2006 s-a aprobat planul urbanistic zonal pentru anumite suprafete din intravilanul localitatii, identificate specific, intre care figureaza si terenul din care au fost expropriate cele doua suprafete, din care rezulta in mod expres ca acest teren este destinat construirii de locuinte P+2.

In subsidiar, se retine ca prin Legea nr. 242/2009 a fost aprobata si completata O.G. nr. 27/2008 in sensul ca pentru terenurile trecute in intravilan pe baza Planului urbanistic general nu este necesara scoaterea din circuitul agricol (art. 31¹ alin. (5) din Legea nr. 350/2001), iar din dezbaterile parlamentare a

proiectului de lege din Senat (L447/2008) rezulta ca modificarea adusa a avut in vedere tocmai faptul ca terenurile din intravilan sunt construibile prin natura amplasarii lor, cu exceptia zonelor speciale pentru care exista interdictii temporare sau definitive de construire.

3. In privinta interdictiei de construire din hotararile de expropriere se retina ca aceasta opereaza ca urmare a faptului ca noul proprietar (statul) doreste sa dea o noua destinatie pentru terenurile expropriate (interdictie pentru viitor) si nicidecum ca terenurile nu erau „construibile” pana in momentul expropriarii, dovada ca interdictia opereaza si pentru „continuarea constructiilor, cu sau fara autorizatie”. In ceea ce priveste avizul A.N.I.F. nr. AV/2010 se retine ca acesta instituie doar obligatia, pentru o latura a proprietatii, de a respecta o limita de construire de 3 metri fata de ampriza canalului de desecare Cd 20a (pct. 7 din aviz) dintr-o suprafata totala de ST mp amplasate in parcele cadastrale diferite, contestatoarea neproband ca aceasta interdictie punctuala se refera la parcela cadastrala aferenta terenului de S3 mp.

4. Referitor la legislatia europeana in materie conform careia terenul construibil este terenul pentru care s-a eliberat o autorizatie de construire, se retine ca societatea contestatoare citeaza dintr-o lege din 1968 aplicata intr-un stat membru (Olanda), ignorand cu desavarsire faptul ca art. 12 alin. (3) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adaugata prevede ca definitia „terenului construibil” este cea data prin legislatia statelor membre, neexistand astfel o definitie comuna la nivelul Uniunii, dupa cum reiese si din jurisprudenta comunitara in materie (Hotararile in cazurile Gemeente Emmen C-468/93 pct. 21 si Don Bosco C-461/08 pct. 31).

5. In ceea ce priveste faptul ca la data primei expropriari prevederile pct. 37 alin. (6) din Normele metodologice conform carora calificarea unui teren construibil rezulta din certificatul de urbanism, se retine ca art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 1 din Codul fiscal face trimitere la legislatia in domeniu, adica la legislatia referitoare la urbanism si autorizarea constructiilor. Or, la data primei expropriari (03.10.2008) existau deja in vigoare art. 6 din Legea nr. 50/1991 si art. 29 din Legea nr. 350/2001 care prevedeau ca certificatul de urbanism este documentul (actul) de informare cu caracter obligatoriu prin care orice persoana interesata cunoaste elementele regimul juridic, economic si tehnic al terenurilor si constructiilor existente la data solicitarii. Ca atare, prevederile pct. 37 alin. (6) nu vin decat sa precizeze in legislatia fiscala secundara (norme) ceea ce exista deja in legislatia in domeniul urbanismului si autorizarii constructiilor, astfel ca trimiterile la certificatul de urbanism nu pot avea caracter retroactiv.

6. In concluzie, exproprierea celor doua suprafete de teren, care faceau parte dintr-un lot (parcela) de teren situat in zona destinata construirii de locuinte P+2 conform PUZ-ului aprobat si opozabil erga omnes la momentul expropriarii, destinatia terenului fiind oricum pe deplin cunoscuta contestatoarei inca din data de2006 din certificatul de urbanism, reprezinta o livrare de

bunuri supusa TVA si pentru care contestatoarea avea obligatia colectarii taxei la momentul expropriarii.

7. Referitor la criticile contestatoarei referitoare la baza de impunere a TVA, se retine ca potrivit art. 137 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal aceasta este constituita din „**compensatia aferenta**” pentru operatiunile prevazute la art. 128 alin. (3) lit. c), adica pentru trecerea in domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile ca efect al expropriarii. De asemenea, conform Deciziei nr. 2/2011 emisa de Comisia Centrala Fiscala, TVA se determina in functie de vointa partilor rezultata din contracte sau alte mijloace de proba, respectiv prin aplicarea procedurii sutei marite (majorate) la baza de impunere in cazul in care partile au convenit ca taxa este in contravaloarea livrarii, in caz contrar aplicandu-se cota integrala de TVA.

Cum in speta nu este vorba de o livrare de bunuri efectuata pe baza vointei partilor, ci de o expropriere, prevederile Deciziei nr. 2/2011 nu sunt aplicabile, iar sumele stabilite drept despagubiri includ si TVA aferenta, avand in vedere ca acestea reprezinta toata obligatia de plata a statului pentru terenul expropriat.

Mai mult, aplicarea cotei integrale de TVA in locul cotei recalculate, asa cum reiese din motivatia contestatoarei ar conduce la stabilirea unui quantum al TVA colectate mai mare decat cel stabilit de organele de inspectie fiscala, ceea ce ar fi contrar principiului *non reformatio in pejus* prevazut la art. 213 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, conform caruia:

„Art. 213. – (3) **Prin solutiunea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac**”.

De asemenea, invocarea in contestatie a faptului ca societatea isi rezerva dreptul a emite facturi de corectie catre CNADR conform art. 159 alin. (3) din Codul fiscal nu prezinta nicio relevanta in solutionarea favorabila a cauzei.

In consecinta, fata de retinerile ce preced contestatia SC ABC SRL urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata in ceea ce priveste TVA colectata suplimentar in suma de V lei.

3.2. Referitor la accesoriile aferente TVA in suma de A lei

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile aferente TVA, in conditiile in care in sarcina sa s-a retinut ca fiind datorata diferenta suplimentara stabilita prin decizia de impunere contestata.

In fapt, prin decizia de impunere nr. F-SZ XXX/2012 SC ABC SRL fost obligata la plata unor dobanzi de intarziere aferente TVA in suma de A1 lei, calculate pentru perioada 25.01.2009-25.10.2012 si penalitati de intarziere aferente TVA in suma de A2 lei calculate pentru perioada 01.10.2010-25.10.2012.

Prin contestatia formulata societatea sustine ca organele de inspectie fiscala au stabilit eronat data exigibilitatii TVA, ceea ce a condus la stabilirea ilegala a accesoriilor.

In drept, potrivit art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Art. 119. - (1) **Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere**".

"Art. 120. - (1) Majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) **Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorarile de intarziere se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv**".

Ulterior, incepand cu data de 1 iulie 2010 majorarile de intarziere au fost inlocuite cu "dobanzi" si "penalitati" de intarziere, in conformitate cu prevederile art. 119, art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen **dobanzi si penalitati de intarziere**".

"Art. 120. - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) **Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale**.

(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;

b) daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;

c) dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.

(3) Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor".

Avand in vedere cele retinute anterior prin prezenta decizie, potrivit carora SC ABC SRL datoreaza diferenta suplimentara de TVA, rezulta ca aceasta datoreaza si accesoriile aferente, in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae* si prevederilor legale antecitate.

Referitor la exigibilitatea TVA se retine ca potrivit art. 134¹ si art. 134² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare in anul 2008:

“Art. 134¹ - (3) Pentru livrările de bunuri imobile, faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător”.

“Art. 134² – (1) *Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.*

(2) *Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:*

a) la data emiterii unei facturi, *înainte de data la care intervine faptul generator;*

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate *înainte de data la care intervine faptul generator.* Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare”.

Prevederi asemănătoare sunt și pentru anul 2011.

In speta, organele de inspectie fiscala au stabilit pentru terenul expropriat in anul 2008 data faptului generator ca fiind 03.10.2008 si data exigibilitatii TVA ca fiind 15.11.2008, iar pentru terenul expropriat in anul 2010 data faptului generator ca intervenind 25.01.2011 si data exigibilitatii TVA ca intervenind la 15.02.2011.

SC ABC SRL nu contesta data faptului generator, ci data exigibilitatii TVA, sustinand ca prin stabilirea eronata a exigibilitatii accesoriile sunt stabilite nelegal.

Potrivit prevederilor legale antecitate, **exigibilitatea intervine la data faptului generator si, pe cale de exceptie, inainte de aceasta data, ea nefiind niciodata ulterioara datei faptului generator.**

Analizand situatia de fapt, organul de solutionare constata ca, intr-adevar, data exigibilitatii a fost stabilita eronat de organele de inspectie fiscala, data de 15 a lunii urmatoare faptului generator nefiind prevazuta ca exceptie de legislatia fiscala aplicabila. Insa, aceasta eroare a organului fiscal **cel mult poate profita societatii contestatoare, deoarece exigibilitatea a fost stabilita ulterior faptului generator** (15.11.2008 in loc de 03.10.2008 pentru exproprierea din anul

2008; 25.01.2011 in loc de 15.02.2011 pentru exproprierea din anul 2011) si, in consecinta, scadenta platii TVA ar fi fost amanata, in functie de perioada fiscala a societatii. In cazul contestatoarei, care are ca perioada fiscala trimestrul calendaristic, scadenta pentru operatiunea cu exigibilitate in 03.10.2008 este 25 ianuarie 2009 (aceeasi si pentru exigibilitatea incorect stabilita in 15.11.2008), iar scadenta pentru operatiunea cu exigibilitate in 25.01.2011 este 25 aprilie 2011 (aceeasi si pentru exigibilitatea incorect in 15.02.2011). Astfel, desi exigibilitatea a fost stabilita eronat de organele de inspectie fiscala, accesoriile au fost corect calculate pornind de la cele doua scadente trimestriale.

In consecinta, contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si pentru acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 128 alin. (3) lit. c), art. 134² alin. (1) si alin. (2) si art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art. 2, art. 6 alin. (1) si alin. (5), art. 23 alin. (1), alin. (2) si alin. (3) si anexa nr. 2 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executarii lucrarilor de constructii, republicata, cu modificarile ulterioare, art. 31 alin. (2), alin. (3) lit. b) pct. 2 si alin. (9) lit. a), art. 57 alin. (2) si alin. (3) din Normele metodologice de aplicare, aprobate prin O.M.T.C.T. nr. 1.430/2005, art. 28, art. 29 alin. (1) si alin. (2), art. 30, art. 45 lit. b), art. 47 alin. (1) si alin. (2) lit. c), art. 49 alin. (3) din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului si urbanismul, cu modificarile ulterioare, art. 1 alin. (1) si alin. (2), art. 4 alin. (1) si art. 37 din Regulamentul general de urbanism, aprobat prin H.G. nr. 525/1996, republicata, pct. 7.5.1 si pct. 8.1.2 din Normele tehnice pentru introducerea cadastrului general, aprobate prin O.M.A.P. nr. 534/2001, cu modificarile ulterioare, art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) si alin. (2), art. 120¹, art. 213 alin. (3) si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge contestatia SC ABC SRL formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-SZ XXX/2012, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector 1 pentru diferenta suplimentara de TVA si accesorii aferente in suma totala de T lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Curtea de Apel Bucuresti.